

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII

CARTEA A TREIA

Psalmul 74

O cântare a lui Asaf

10 Până când, Dumnezeu, va batjocori
asupritorul și va nesocoti vrăjmașul fără
curmare Numele Tău?

11 Pentru ce Îți tragi înapoi mâna și
dreapta Ta ? Scoate-o din sân și
nimicește-i !

12 Totuși, Dumnezeu este Împăratul meu,
care din vremuri străvechi dă izbăviri
în mijlocul acestei țări.

13 Tu ai despărțit marea cu puterea Ta,
ai sfărâmat capetele balaurilor din ape ;

14 ai zdrobit capul Leviatanului,
l-ai dat să-l mănânce fiarele din pustiu.

15 Ai făcut să țâșnească izvoare în pâraie,
ai uscat râuri care nu seacă.

16 A Ta este ziua, a Ta este și noaptea ;
Tu ai așezat lumina și soarele.

17 Tu ai statornicit toate hotarele
pământului , Tu ai rânduit vara și iarna.

18 Adu-Ți aminte, Doamne, că vrăjmașul
Te batjocorește, și un popor nechibzuit
hulește Numele Tău !

19 Nu lăsa pradă fiarelor sufletul
turturelei Tale și nu uita pe vecie
viața nenorociților Tăi !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

20 Ai în vedere legământul !
Căci locurile doznice din țară
sunt pline de bârloguri de tâlhari.
21 Să nu se întoarcă rușinat cel apăsător,
ci nenorocitul și săracul
să laude Numele Tău !
22 Scoală-Te, Dumnezeu, apără-Ți
pricina ! Adu-Ți aminte de ocările pe care
Ți le aruncă în fiecare zi cel fără minte !
23 Nu uita strigătele potrivnicilor Tăi,
zarva care crește necurmat a celor ce se
ridică împotriva Ta !

Psalmul 75

Către mai marele cântăreților – „Nu
nimici” – Un psalm al lui Asaf – O cântare

1 Te laudăm, Dumnezeu, Te laudăm ;
noi, care chemăm Numele Tău,
vestim minunile Tale!

2 „Atunci când va veni vremea hotărâtă”,
zice Domnul, „voi judeca fără părtinire.

3 Poate să se cutremure pământul cu
locuitorii lui : căci Eu îi întăresc stâlpii.”
(Oprire)

4 Eu zic celor ce se fălesc :

„Nu vă făliți !”, și celor răi :

„Nu ridicați capul sus !”

5 Nu vă ridicați capul așa de sus,
nu vorbiți cu atâta trufie ! ...

[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ANUL VIII, NR. 352, 7 AUGUST 2022

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

• Editorial

• George Whitefield

• Vai, în mine trăiesc două ființe !
• Cum pot fi mântuit ?

• Citirea Bibliei. Psalmii

„Ionatan a întărit și mai mult

față de David dragostea pe care
o avea pentru el, căci îl iubea ca

pe sufletul lui”. [I SAMUEL 20 : 17]

Editorial. Tatăl ulanilor noștri (I) [Ulanul era : „Militar (mercenar) din cavaleria ușoară a armatei”. DEX]

„Umblați ca niște copii ai luminii. Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului.” (Efeseni 5 : 8 - 10)

„I-ai dat tu putere calului ? I-ai îmbrăcat tu grumazul cu o coamă care fâlfăie ? Tu l-ai făcut să sară ca o lăcustă ? Nechezatul său măreț este înfricoșător. Scurmă în vale și se bucură în putere ; iese în întâmpinarea oștirii înarmate.

Râde de frică și nu se înspăimântă, nici nu dă înapoi dinaintea sabiei. Tolba cu săgeți zăngănește pe el, sulița sclipitoare și lancea. Înghite pământul cu furie și mânie și n-are astâmpăr la sunetul trâmbiței. La sunetul trâmbiței el zice : „Ha ! Ha !” și de departe miroase lupta, tunetul căpeteniilor și strigătul.”

Ia spune, camarade, este frumos ? Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu ; Domnul Însuși îl spune (Iov 39 : 19 - 25.)

Da, și despre sunetul trâmbiței, despre cai nechezând și gonind și lancea sclipitoare este scris în Cartea cântărilor, în Cartea care aduce la cunoștință cine este Dumnezeu și cine este omul.

Despre cai, trâmbițe și lupta cu lancea ascultăm toți cu plăcere, dar despre aceea că suntem păcătoși pierduți, care au nevoie de har și mântuire, mulți nu vor să audă nimic.

Ei cred că nu este potrivit pentru un soldat energic, pentru un războinic cutezător să se întoarcă cu pocăință la Isus și să umble cu smerenie înaintea lui Dumnezeu. Că aceasta este o mare eroare, o demonstrează povestea vieții generalului von Guenther, care este numit pe drept tatăl ulanilor prusaci, pentru că a motivat destoinicia și prestigiul ulanilor călare în armata prusacă și germană.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Chiar marele principe elector a pus să se recruteze două escadroane de ulani călare polonezi (Towarczys), dar i-a concediat curând.

Nici Frederic cel Mare n-a avut la început mare succes cu ulanii lui.

Mai târziu a venit o ceată de aventurieri turci călare în apropierea graniței prusace.

Ei fuseseră inițial recrutați de dușmanii împăratului, ca să năvălească la graniță cu jaf și pustiire.

Dar înainte ca ei să-și atingă ținta, au ajuns așa în nevoie și mizerie, încât în fața graniței l-au rugat pe împărat să-i ia în slujba lui. Rugăminta lor a fost îndeplinită. Erau ulani din Orient, în parte de la granița persană, în rest turci din țările dunărene și bosniaci ; de aici vine numele acestui grup : Bosniaci.

Frederic cel Mare a pus să se înmulțească acest corp de bosniaci la 10 escadroane, prin înrolări în Polonia. El a dat acestei trupe noi o uniformă pitorească, în stil husar, roșie cu blănuri negre. Chiar și ofițerii până la căpitan, purtau lancea cu un steag brodat cu auriu și argintiu. În anul 1788, colonelul Heinrich Johann baron von Guenther a devenit șeful acestui regiment de bosniaci.

El s-a născut în 1736 la Neu-Ruppin, ca fiu al preotului militar Guenther. Tatăl a murit în timpul primului război silezian ; mama evlavioasă l-a crescut pe fiu în mare sărăcie.

El a studiat teologia, dar apoi a devenit soldat. Bătrâna mamă a mai apucat să vadă că fiul ridicat la rang de nobil, după multe decorații în fața dușmanului, a devenit comandantul husarilor negri.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

GEORGE WHITEFIELD

Dar toate acestea, departe de a-l înspăimânta, din contră îl înflăcărau tot mai tare, căci vedea în ele ura diavolului și minunata purtare de grijă a lui Dumnezeu.

Vicarul de Bideford a înștiințat poporul să nu meargă să-l asculte pe Whitefield fiindcă e rătăcit, dar a doua zi 10.000 s-au dus să-l asculte.

Chiar nobilimea se așeza la picioarele sale și-i sorbeau cuvântul.

El predica cu putere și zugrăvea adevărurile spuse cu scene ce păreau vii în fața ochilor lor. Odată vorbea despre un orb care, fără să știe, mergea spre marginea unei prăpăstii.

Portretizarea a fost atât de dramatică încât atunci când a spus că a atins marginea, Lordul Chesterfield, care era prezent, a sărit în picioare și a strigat : „O, Dumnezeule, s-a prăbușit !”

Altădată a predicat marinariilor și le descria o furtună pe mare, cum rupe catargul și corabia e gata să se scufunde. A făcut o pauză, apoi a strigat :

„Ce urmează ?” Toți marinarii au sărit ca arși și au strigat : „*Lansăm barca de salvare ! Lansăm barca de salvare !*”

Faimoșii actori englezi Garrick, Foote și Shuter îl ascultau cu mare plăcere.

David Garrick a zis : „Aș da o sută de galbeni numai să pot spune „Ah !” cum spune Whitefield”.

Mulțimile se topeau în plâns la predicile lui. La Cambuslang, lângă Glasgow în Scoția, unde erau ceva sub 100.000 de ascultători, timp de o oră și jumătate au fost scăldați în lacrimi. Atunci vreo 10.000 au fost convertiți. Subiectele sale favorite au fost : „*Nașterea din nou*” și „*Judecata cea din urmă*”. [Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

25. Vai, în mine trăiesc două ființe !

Cunoscând natura și înclinațiile criminale ale lui Ismael și a urmașilor săi, Dumnezeu nu putea să cedeze rugămintelor lui Avraam.

Când Avraam a înțeles că Dumnezeu nu se va schimba, el acceptă planul divin. Bătrânii Avraam și Sara nu prea au înțeles miracolul, dar prin credință, li s-a născut un fiu pe care l-au numit Isaac.

Pe măsură ce anii treceau, între cei doi fii, fundamental diferiți, precum și între cele două mame, conflictele deveniseră tot mai intense, mai amare și de nesuportat.

Avraam trăia în mijlocul acestor conflicte și nu mai știa ce este de făcut.

În inima și mintea lui se dădeau lupte crâncene. Pe de o parte se simțea atras de fiul său Isaac, iar pe de altă parte îi chinuiau pretențiile lui Ismael despre care îngerul a prezis că va fi fiul plăcerii și al urii.

Avraam era foarte conștient de aceste două forțe diametral opuse care îl chinuiau exact ca și pe criminalul Ransler care de asemenea simțea în interiorul său ambele forțe, binele și răul.

Dumnezeu văzând că ura din inima lui Ismael creștea până la crimă, chemă pe Avraam și îi porunci să-l alunge din casa sa.

Să alunge pe primul său născut, idolul inimii sale acum în vârstă de 17 ani ? Fără îndoială, la această poruncă Arvaam vărsă multe lacrimi, dar din cauza credinței sale, îl ascultă pe Dumnezeu.

Era mai bine să verse acum lacrimi puține pentru alungarea lui Ismael, decât să verse mult mai multe pentru asasinarea lui Isaac fiul prin a cărui urmași trebuia să vină mântuirea.

Să ne reamintim că lacrimile lui Avraam din cauza lui Ismael erau rezultatul neascultării sale de Dumnezeu.

Apostolul Pavel ne spune că acești doi fii ai lui Avraam erau simbolul celor două naturi din lăuntrul omului firesc :

„*Și voi fraților, ca și Isaac, sunteți copii ai fângăduinței.*

Și cum se întâmpla atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum. Dar ce zice Scriptura ?

Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.

De aceea fraților, noi nu suntem copiii celei roabe ci ai femeii slobode”.

(Galateni 4 : 28 - 31).
„*Căci firea pământescă poștește împotriva Duhului și Duhul împotriva firii pământesti : sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți*”.

(Galateni 5 : 17)

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]